

BÀI HỌC 3

HUYỀN NHIỆM THÀNH KHẢI HUYỀN

CÂU GÓC: “Đoạn Đa-ni-ên cất tiếng nói rằng: Ngợi khen danh Đức Chúa Trời đời đời vô cùng! vì sự khôn ngoan và quyền năng đều thuộc về Ngài” (Đa-ni-ên 2:20).

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: Đa-ni-ên 2:1–16, Công vụ 17:28, Đa-ni-ên 2:17–49, Thi thiên 138, Giăng 15:5, Phục truyền 32:4, 1 Phi-e-rơ 2:4.

Các vùng nước xung quanh Greenland là những tảng băng có nhiều kích thước khác nhau. Đôi khi những tảng băng nhỏ di chuyển theo một hướng trong khi các tảng khổng lồ lại trôi theo hướng khác. Tại sao có sự việc này, ấy là vì những cơn gió thổi trên mặt biển điều khiển những tảng băng nhỏ, trong khi những khối băng khổng lồ thì được cuốn theo bởi những dòng hải lưu dưới sâu. Khi chúng ta xem xét sự lên xuống của các quốc gia trong suốt lịch sử, nó tương tự như việc các cơn gió trên mặt biển và dòng hải lưu. Những cơn gió chẳng khác gì mọi thứ có thể thay đổi và không thể đoán trước, khác nào ý con người. Nhưng hoạt động đồng thời với những cơn gió bay phớt sơ sài trên mặt hồ là một lực khác, thậm chí còn mãnh liệt và không khác chi những dòng hải lưu mạnh mẽ. Đó là sự chuyển động chắc chắn của các mục đích khôn ngoan và đầy quyền thế của Đức Chúa Trời. Như bà Ellen G. White đã nói, “Giống như những ngôi sao trong những vòng chuyển động rộng lớn của con đường mà mỗi sao được chỉ định, mục đích của Đức Chúa Trời không vội vàng và không chậm trễ.” – *The Desire of Ages*, trang 32. Tuy bao sự nổi lên hay sụp đổ của các quốc gia, các hệ tư tưởng, và các đảng chính trị dường như xảy đến là theo ý riêng của con người, Đa-ni-ên 2 cho thấy rằng chính Thiên Chúa là Đấng thật sự đưa lịch sử loài người vào hồi chung cuộc.

1. SỰ VÔ THƯỜNG CỦA THIÊN CHÚA

Đọc Đa-ni-ên 2:1–16. Sự khủng hoảng nào mà người Hê-bơ-ơ phải đối diện bởi vì giấc mơ mà Đức Giê-hô-va đã cho nhà vua thấy?

Trong thế giới thời cổ đại, người ta xem những điềm mộng hay chiêm bao rất là nghiêm trọng. Khi một giấc mơ dường như là điềm báo trước, nó thường chỉ ra một thảm họa sắp xảy ra. Vì vậy, chúng ta có thể hiểu được tại sao vua Nê-bu-cát-nết-sa trở nên lo lắng về một giấc mơ đến nỗi, còn đáng ngại hơn, vua lại không còn nhớ điềm chiêm bao ấy như thế nào. Các nhà thông thái hay chuyên giải mộng của Ba-by-lôn tin rằng các vị thần có thể tiết lộ việc giải thích giấc mơ, nhưng trong trường hợp này, họ không thể làm gì vì nhà vua đã quên mất chiêm bao như thế nào. Trong tình huống chưa từng có này, họ buộc phải thừa nhận rằng, “Vì sự vua đòi là hiếm có, và không ai có thể tỏ cho vua được, chỉ có các vị thần không ở với loài xác thịt” (Đa-ni-ên 2:11).

Quá tức tối, nhà vua ra lệnh rằng tất cả những người thông thái của Ba-by-lôn đều phải bị giết. Một sự tàn bạo như vậy không phải là chuyện lạ trong thế giới cổ đại. Các vua đời xưa cầm quyền sinh sát trong tay. Lịch sử thời cổ chứng thực rằng, Vua Darius I, khi hay có một âm mưu hại mình, đã xử tử tất cả các pháp sư; và Xát-xa đã ra lệnh giết hết thầy các kỹ sư đã xây dựng một cây cầu bị sập. Khi Nê-bu-cát-nết-sa ban hành sắc lệnh của mình, Đa-ni-ên và các bạn chàng cũng vừa học xong khóa huấn luyện và đã được nhận vào vòng những nhà thông thái của nhà vua. Vì lý do này, sắc lệnh tử hình do nhà vua ban hành cũng áp đặt trên họ. Trên thực tế, bản thảo gốc cho thấy việc xử tử đã bắt đầu ngay lập tức và Đa-ni-ên và các bạn chàng sẽ bị xử tử tiếp theo. Nhưng Đa-ni-ên, “Đa-ni-ên lấy sự khôn ngoan trí thức mà nói với A-ri-ốc” (Đa-ni-ên 2:14) là người chịu trách nhiệm thực hiện các vụ hành quyết. Cuối cùng, Đa-ni-ên đã yêu cầu với chính nhà vua là cho mình chút thời gian để giải thích bí ẩn của giấc mơ. Điều đáng ngạc nhiên là, dẫu nhà vua đã buộc tội các pháp sư là họ muốn “câu giờ”, nhưng ông lại chấp thuận lời yêu cầu thêm thời gian của Đa-ni-ên. Đa-ni-ên chắc chắn đồng ý với các pháp sư rằng không có con người nào có thể giải được một bí ẩn như vậy, nhưng nhà tiên tri cũng biết về một Đức Chúa Trời có thể tiết lộ cả nội dung và ý nghĩa của giấc mơ.

Các nhà thần học nói về sự “vô thường” của Đức Chúa Trời, dẫu Ngài khác biệt với các vật thọ tạo, Ngài vẫn có thể rất gần gũi với chúng. Việc Đức Chúa Trời đã ban cho vua Nê-bu-cát-nết-sa một giấc mơ dạy chúng ta gì về việc Ngài là Đấng vô thường với chúng ta như thế nào? (Cũng xem Công vụ 17:28).

2. LỜI CẦU NGUYỆN

Đa-ni-ên ngay lập tức gọi ba người bạn của mình họp lại để cầu nguyện, chàng giải thích cho họ biết rằng họ sẽ bị xử tử nếu Đức Chúa Trời không tiết lộ giấc mơ. Bất cứ khi nào chúng ta phải đối diện với một vấn đề lớn, chúng ta cũng nên nhận ra rằng Chúa của chúng ta đủ uy quyền để giải quyết ngay cả những thách thức khó giải quyết nhất.

Đọc Đa-ni-ên 2:17-23. Hai loại cầu nguyện được cầu nguyện ở đây là gì?

Hai loại cầu nguyện được đề cập trong đoạn này. Thứ nhất là một lời khẩn nguyện cầu xin, trong đó Đa-ni-ên yêu cầu Chúa tiết lộ nội dung của giấc mơ và ý nghĩa của nó (Đa-ni-ên 2:17-19). Lời nào Đa-ni-ên nói không được ghi lại, nhưng chúng ta được cho biết rằng Đa-ni-ên và các bạn chàng đã “cầu Đức Chúa Trời ở trên trời dù lòng thương xót họ về sự kín nhiệm này, hầu cho Đa-ni-ên và đồng bạn mình khỏi phải chết với những bác sĩ khác của Ba-by-lôn” (Đa-ni-ên 2:18). Khi họ cầu nguyện, Chúa trả lời thỉnh nguyện của họ và tiết lộ nội dung cũng như ý nghĩa về giấc mơ của nhà vua. Chúng ta có thể an tâm biết rằng bất cứ khi nào chúng ta tìm kiếm sự thương xót của Đức Chúa Cha trên trời, những lời cầu nguyện của chúng ta cũng sẽ được lắng nghe, có thể điều cầu xin của chúng ta không ở trong cường độ gay gắt này, nhưng Đức Chúa Trời của Đa-ni-ên cũng là Đức Chúa Trời của chúng ta.

Đáp lại sự trả lời của Chúa với lời cầu xin của họ, Đa-ni-ên và các bạn vui mừng cảm tạ và ngợi khen Đức Chúa Trời. Họ ca ngợi Chúa vì Ngài là nguồn của sự khôn ngoan và là Đấng kiểm soát mọi sự trong thiên nhiên cũng như trong lịch sử chính trị. Chúng ta học được một bài học quan trọng ở đây. Khi chúng ta cầu nguyện và cầu xin Chúa rất nhiều điều, chúng ta có thường nhớ đến để cảm tạ và ngợi khen Ngài vì Ngài đã đáp lời những lời cầu xin của chúng ta không? Kinh nghiệm của Đức Chúa Giê-su với mười người phung cho chúng ta một khái niệm về sự vô ơn của con người. Trong số mười người được chữa lành, chỉ có một người quay trở lại để “ngợi khen Đức Chúa Trời” (Lu-ca 17:18). Hành động của Đa-ni-ên, không chỉ nhắc nhở chúng ta về tầm quan trọng của việc tạ ơn và ngợi khen, mà còn cho thấy bản chất quyền năng của Đức Chúa Trời mà chúng ta cầu nguyện cùng. Khi chúng ta cầu nguyện với Ngài, chúng ta có thể tin tưởng Ngài sẽ làm những gì vì lợi ích tốt nhất của chúng ta, và do đó chúng ta nên luôn luôn ca ngợi và cảm ơn Ngài.

Đọc Thi thiên 138. Bạn có thể rút được bài học nào từ lời cầu nguyện tạ ơn này mà có thể giúp bạn học cách biết ơn Chúa, bất kể hoàn cảnh của bạn là gì?

3. PHO TƯỢNG – PHẦN 1

Đa-ni-ên 2:24–30. Lời Đa-ni-ên nói ở đây quan trọng thế nào để chúng ta phải luôn nhớ? (Cũng đọc Giăng 15:5).

Đáp lại lời cầu nguyện của Đa-ni-ên và các bạn, Đức Chúa Trời tiết lộ nội dung của giấc mơ và ý nghĩa của nó. Và Đa-ni-ên không ngần ngại nói với nhà vua rằng “sự kín nhiệm đó đã tỏ ra cho tôi, không phải vì tôi có sự khôn ngoan gì hơn người nào sống” mà là đến từ Đức Chúa Trời Chí Cao trên thiên đàng. Ngoài ra, trước khi nhắc lại cho vua biết giấc mơ của ông ta là gì, Đa-ni-ên còn nhắc đến những mối ưu tư mà chính nhà vua đã có trước khi ngủ và nằm mơ. Các dữ kiện về tình huống này của nhà vua nhấn mạnh hơn nữa độ đáng tin cậy của sứ điệp, bởi vì các điều ấy là chỉ mình nhà vua biết phải được khải thị cho Đa-ni-ên bởi một quyền năng siêu nhiên. Nhưng khi Đa-ni-ên trình bày nội dung của giấc mơ, chàng có nguy cơ gây ra một cuộc khủng hoảng khác, bởi vì ý nghĩa điểm mộng ấy không nhất thiết là tin tốt cho vua Nê-bu-cát-nết-sa.

Đọc Đa-ni-ên 2:31–49. Điểm mộng nói gì về vận mạng của vương quốc của vua Nê-bu-cát-nết-sa?

Giấc mơ bao gồm một hình dạng hùng vĩ với đầu “bằng vàng ròng; ngực và cánh tay bằng bạc; bụng và vế bằng đồng; ống chơn bằng sắt; và bàn chơn thì một phần bằng sắt một phần bằng đất sét” (Đa-ni-ên 2:32, 33). Cuối cùng, một tảng đá đã đập vào hình dạng ấy, trên đôi chân của nó (Đa-ni-ên 2:34), và toàn thể pho tượng bị phá hủy và tan bay như rác rưởi theo gió. Đa-ni-ên giải thích rằng các kim loại khác nhau đại diện cho các vương quốc kế tiếp nhau sẽ thay thế nhau trong suốt quá trình lịch sử. Đối với Nê-bu-cát-nết-sa, thông điệp rất rõ ràng: Ba-by-lôn, với tất cả sức mạnh và vinh quang, sẽ qua đi và được thay thế bởi một vương quốc khác, và lần lượt các vương quốc sẽ bị qua đi và nối tiếp bởi những kẻ khác, cho đến khi một vương quốc có bản chất hoàn toàn khác sẽ thay thế tất cả: vương quốc vĩnh cửu của Chúa, và sẽ tồn tại muôn đời.

Hãy nhìn cách mọi thứ trên đời này, thấy đều thoáng qua và tạm thời. Thực tế này nên dạy chúng ta điều gì về niềm hy vọng lớn lao mà chúng ta có ở Chúa Giê-su và chỉ ở Ngài mà thôi (xem Giăng 6:54; 2 Cô-rinh-tô 4:18)?

4. PHO TƯỢNG – PHẦN 2

Đọc lại một lần nữa về diêm mộng và sự giải thích ý nghĩa của nó (Đa-ni-ên 2:31-49). Điều này dạy chúng ta thế nào về niềm xác tín rằng Đức Chúa Trời biết trước được lịch sử của thế giới?

Lời tiên tri được trình bày qua giấc mơ của Nê-bu-cát-nét-sa cho một khái niệm về các lời tiên tri sẽ được cho biết với nhiều chi tiết hơn trong Đa-ni-ên 7, 8 và 11. Ngoài ra, Đa-ni-ên 2 không phải là một lời tiên tri có điều kiện. Đó là một lời tiên tri về ngày tận thế: một dự đoán dứt khoát về những gì Chúa thấy trước và thực sự sẽ đến trong tương lai.

1- Đâu bằng vàng tượng trưng cho Ba-by-lôn (626 đến 539 T.C.). Thật vậy, không có kim loại nào khác có thể biểu tượng đúng về sức mạnh và sự giàu có của đế quốc Ba-by-lôn hơn vàng. Kinh thánh gọi nó là thành phố vàng (Ê-sai 14:4) và là một chiếc ly bằng vàng trong Đức Giê-hô-va (Giê-rê-mi 51:7; so sánh với Khải huyền 18:16). Nhà sử học thời cổ đại Hê-rô-đô-tốt (Herodotus) đã viết lại rằng thành phố này được dát bằng vàng.

2- Ngực và cánh tay bằng bạc biểu hiệu cho Mê-đô – Ba Tư (539 – 331 T.C.). Vì bạc có giá trị thấp hơn vàng, đế chế Mê-đô – Ba Tư không bao giờ đạt được sự huy hoàng của Ba-by-lôn. Ngoài ra, bạc cũng là một biểu tượng phù hợp với người Ba Tư vì họ đã sử dụng bạc trong hệ thống thuế của họ.

3- Bụng và đùi bằng đồng tượng trưng cho Hy Lạp (331 – 168 T.C.). Ê-xê-chi-ên 27:13 miêu tả người Hy Lạp như những chiếc thuyền bằng đồng. Những người lính Hy Lạp được biết bởi họ mặc áo giáp bằng đồng. Mào trụ, khiên, và riu chiến của họ làm bằng hợp chất có đồng. Sử gia Hê-rô-đô-tốt cho chúng ta biết rằng vua Sam-mê-ti-cốt I (Psammetichus I) của Ai Cập đã nhìn thấy quân xâm lược Hy Lạp khi họ cướp chiếm Ê-díp-tô và họ giống như lời sấm truyền nói rằng “sẽ có những người nam bằng đồng đến từ biển.”

4. Đôi chân bằng sắt tượng trưng cho La Mã (168 T.C – 476 S.C.). Như Đa-ni-ên giải thích, sắt đại diện cho sức mạnh dầm nát của Đế quốc La Mã, tồn tại lâu hơn bất kỳ đế chế nào trước đây. Sắt là một kim loại đúng nhất để diễn tả đế quốc La Mã, hoàn hảo để đại diện cho đế chế.

5- Bàn chân một phần bằng sắt và một phần bằng đất sét tượng trưng cho một Âu Châu Âu bị phân tán (476 S.C đến khi Đấng Christ tái lâm). Hỗn hợp sắt với đất sét cho chúng ta thấy rõ hình ảnh rất phù hợp về những gì đã xảy ra sau khi đế quốc La Mã tan rã. Mặc dù nhiều nỗ lực đã được thực hiện để thống nhất Châu Âu, từ liên minh hôn nhân giữa các hoàng gia đến Liên minh Âu Châu hiện tại, sự chia rẽ và mất đoàn kết đã thắng thế và, theo lời tiên tri này, sẽ vẫn như vậy cho đến khi Chúa thành lập vương quốc vĩnh cửu.

5. HÒN ĐÁ

Đọc Đa-ni-ên 2:34, 35, 44, 45. Các câu này dạy gì cho chúng ta về số phận cuối cùng của thế giới chúng ta đang sống đây?

Trọng tâm của giấc mơ là những gì sẽ xảy ra trong những ngày sau rốt, (Đa-ni-ên 2:28). Oai quyền và thịnh vượng dường nào, nhưng các vương quốc dầu bằng kim loại hay đất sét cũng chỉ là mở màn cho một vương quốc bằng đá. Ở một mức độ nào đó, chúng ta có thể nói kim loại và đất sét cũng chỉ là những sản phẩm của con người, thì tảng đá trong giấc mơ không được đục xẻo hay chạm trổ bởi bàn tay con người. Nói cách khác, dầu mỗi vương quốc trước, cuối cùng cũng kết thúc, vương quốc được thể hiện bởi tảng đá sẽ tồn tại mãi mãi. Trong Kinh Thánh, “vàng đá” thường là lời ẩn dụ tượng trưng cho Đức Chúa Trời (xem Phục truyền 32:4, 1 Sa-mu-ên 2:2, Thi thiên 18:31), và đá cũng là hình ảnh nói về Đấng Mê-si (Thi thiên 118:22; 1 Phi-e-rơ 2:4, 7). Do đó, không có gì thích hợp hơn hình ảnh một tảng đá để tượng trưng cho việc vương quốc vĩnh cửu của Đức Chúa Trời được thành lập.

Một số người lập luận rằng vương quốc đá đã được thành lập lúc Đức Chúa Giê-su giáng trần và thực hiện chức vụ Ngài, và việc truyền bá phúc âm là một dấu hiệu cho thấy vương quốc của Đức Chúa Trời đã chiếm lại toàn thế gian. Nhưng, như sự khải thị qua hình pho tượng thì vương quốc đá đến và tồn tại SAU khi bốn đế quốc chính sụp đổ, và lịch sử loài người đã đến thời của các vương quốc bị chia cắt, thể hiện bởi hình ảnh hai bàn chân và các ngón chân. Sự thật này loại bỏ tư tưởng rằng vương quốc đá đến trong thế kỷ thứ nhất, bởi vì chức vụ trần thế của Chúa Giê-su đã xảy ra trong thời kỳ thống trị của La Mã, đế quốc thứ tư, mà thôi.

Nhưng tảng đá gọi cho ta về một ngọn núi. Đó là, “nhưng hòn đá đập vào pho tượng thì hóa ra một hòn núi lớn và đầy khắp trái đất” (Đa-ni-ên 2:35). Một ngọn núi như thế này gọi lên núi Si-ôn, nơi đến thờ ngày xưa đã đứng, là hình ảnh cụ thể biểu hiện nước của Đức Chúa Trời trên thế gian trong thời Cựu Ước. Hãy chú ý điểm này, tảng đá được cắt từ ngọn núi và trở thành một ngọn núi. Ngọn núi, mà theo lời tiên tri, đã hiện hữu, và rất có thể chỉ về Si-ôn trên trời, đến thờ thánh trên trời, là nơi từ đó Đức Chúa Giê-su sẽ đến để thiết lập vương quốc vĩnh cửu của Ngài. Và chính tại thành thánh Giê-ru-sa-lem từ trời (Khải huyền 21:1–22:5), vương quốc này sẽ hoàn thành mục đích tối hậu của nó.

Lịch sử thế giới đã xảy ra chính xác như lời tiên tri của Đa-ni-ên 2. Như thế thì việc tin vào lời tiên tri ấy về sự xuất hiện của vương quốc cuối cùng có hợp lý và khôn ngoan không? Thế thì khi bác bỏ và không tin lời tiên tri có là đại tội không?

NGHIÊN CỨU BỒ TÚC:

Chúng ta nên lưu ý rằng pho tượng trong Đa-ni-ên 2 được làm bằng vàng và bạc, là những kim loại liên quan đến sức mạnh kinh tế. Pho tượng cũng được làm bằng đồng và sắt, là thứ kim loại được dùng để làm các công cụ và vũ khí, và cả lọ bình người ta dùng trong thế giới cổ đại cho văn hóa và cho việc dùng hằng ngày. Do đó, pho tượng cho chúng ta một chân dung sống động của nhân loại và những thành tựu của nó. Hơn nữa, sự giải thích về các tính cách khác biệt của mỗi phần của pho tượng cho chúng ta thấy sự kế thừa của các vương quốc thế giới và sự mất đoàn kết, cuối cùng sẽ thắng thế trong những ngày cuối cùng của lịch sử loài người. Tuy nhiên, Tầng đá được mô tả rõ ràng là không do tay người tạo nên, vì lẽ ấy, nó là một sự nhắc nhở tỏ tường về chung cuộc của thế giới tạm bợ cùng những gì mà con người đã đạt được.

Tuy “với mắt người phạm, lịch sử thế giới có thể giống như là những sự nối tiếp hỗn loạn của các lực mạnh và các lực phản công . . . Đa-ni-ên bảo đảm với chúng ta rằng, đằng sau tất cả mọi điều ấy, Đức Chúa Trời vẫn nhìn xuống và Ngài sẽ điều động điều gì Ngài thấy là tốt nhất.” – William H. Shea, *Đa-ni-ên: A Reader's Guide* (Nampa, ID: Pacific Press, 2005), trang 98.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Thật ân phước khi chúng ta biết rằng giữa tất cả những hỗn loạn và đau khổ của thế giới này, Đức Chúa Trời vẫn là Đấng tối hậu kiểm soát thế gian này và sẽ đưa mọi sự đến một kết thúc về vang. Cho đến lúc đó, vai trò nào chúng ta có thể làm trong việc hết lòng làm mọi điều thiện hầu giúp giảm bớt những khổ đau hiện hữu trong thế giới sa ngã này?
2. Chúng ta giải thích thế nào về sự việc Đa-ni-ên và những người bị bắt lưu đầy lại làm việc chặt chẽ với một lãnh đạo ngoại giáo, rõ ràng là họ tỏ sự trung thành với những kẻ đã gây nhiều thiệt hại cho chính dân tộc của Đa-ni-ên?
3. Như chúng ta đã thấy, một số người lý luận rằng hòn đá được đục không bởi tay người là chỉ về việc truyền bá phúc âm ra thế giới. Điều đó không thể đúng vì một số lý do, kể cả lời Đa-ni-ên 2:35 nói, ấy là tầng đá ấy sẽ nghiền nát các quốc gia trước đó và “sắt, đất sét, đồng, bạc, và vàng đều cùng nhau tan nát cả; trở nên như rơm rác bay trên sân đập lúa mùa hạ, phải gió đùa đi, chẳng tìm nơi nào cho chúng nó”. Sự kiện ấy không xảy ra khi Đấng Christ bị treo trên thập giá. Hơn nữa, một số nỗ lực để cho rằng vương quốc ấy là hội thánh cũng không đúng, vì họ đã không chứng minh được sự kiện rằng vương quốc đá ấy phải thay thế tất cả các hình thức thống trị khác của con người. Không chỉ là một giáo phái, mà đó là một vương quốc bao trùm cả thế giới. Do đó, chỉ có sự tái lâm của Đức Chúa Giê-su mới có thể thiết lập được một vương quốc theo như lời tiên tri của giấc mơ này. Tại sao chỉ có sự tái lâm của Đức Chúa Giê-su là sự giải thích duy nhất hợp lý về những gì tầng đá thực hiện trong ngày cuối cùng?